

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.] skaffe mere Sukker, ikke mindst i denne Tid, da Syltningen staar for Døren. Hvis der er Mulighed for en Forøgelse af Sukkerrationen, er Handelsministeren sikkert rede til det; det er det eneste, jeg kan svare.

Det ærede Medlem Hr. Krarup sagde, at Hvedemarkerne var bedre i Aar end de sidste 3—4 Aar. Hvis det ærede Medlem dermed mener, at Arealerne er større, er det desværre ikke rigtigt. Hvedearealet ligger i Aar nok over Arealet af de Hvedemarker, der overvintrede i Fjor, men det ligger betydeligt under Arealet af de Hvedemarker, vi havde Aaret forud. Dernæst spurgte det ærede Medlem mig, om Ministeriet har overvejet Midler til Fremme af Hvededyrkningen. Jeg har ment, at man burde fremsætte Forslag om en Statsgaranti for Hvedemarker, der ødelægges af Frost, ligesom vi har haft det i Aar. Jeg har ikke fremsat Forslag derom endnu, men jeg gaar ud fra, at vi, naar Saatiden nærmer sig, bør gennemføre et saadant Forslag. Med det samme kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, at naar jeg i Folketinget brugte det Udtryk, at der næsten ikke var udbetalt noget efter Loven, er det korrekt. Det har desværre vist sig, at der ogsaa i Vinter var enkelte Hvedemarker, som var frosset, men det var saa betydningsløst, at det ikke behøver at influere paa Stillingen til en Lov om Statsgaranti for næste Høstaar.

Ministeren for Handet, Industri og Søfart (Halvdan Hendriksen): Til Vejledning for ærede Medlemmer beklager jeg at maatte meddele, at der er ingen Mulighed for, at Befolkningen kan faa mere Syltesukker, end der er givet, hvad jeg for øvrigt troede min udmærkede Kollega Landbrugsministeren var klar over. Situationen er en saadan, at det er med Nød og næppe, man kan komme igennem med de Tildelinger, der er givet, indtil næste Høstaar. Vi har Lov til at haabe, at Sukkerroehøsten nu i Oktober og November vil blive af saa store Dimensioner, at man bliver i Stand til at sætte Rationen op, men for hele indeværende Høstaars Vedkommende er der ingen Mulighed derfor, hvad jeg i høj Grad beklager.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 218 af 30. April 1940 om Krigsforsikring af privat Indbo.

(Lovforslaget findes i Till. C. Sp. 1367).

Formanden: I Forbindelse med dette Lovforslag kan ogsaa det følgende under Punkt 5 paa Dagsordenen opførte Lovforslag omtales.

Sagen sættes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halvdan Hendriksen): Hermed har jeg den Ære til det høje Landstings velvillige Behandling at anbefale Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 218 af 30. April 1940 om Krigsforsikring af privat Indbo samt Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 286 af 30. Maj 1940 om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre.

Inden jeg gaar over til nærmere at omtale Lovforslagene, vil jeg gerne henlede Medlemmernes Opmærksomhed paa, at det ved Loven af 30. April 1940 stiftede gensidige Forsikringsforbund yder Krigsforsikring af privat Indbo, herunder dog ikke medregnet Indbo, der hører til Landbrugsejendomme, medens det ved Loven af 30. Maj 1940 etablerede gensidige Forsikringsforbund tager Sigte paa Forsikring af Landbrugets Løsøre, baade Indbo og Udbo. Under de sidstnævnte Forsikringer falder altsaa privat Indbo, der hører til Landbrugsejendomme, samt Driftsmidler til Landbrugsejendomme saasom Besætning, Avl, Gødning, Maskiner og Redskaber. Efter begge Forsikringslove bærer den enkelte skadelidte selv en Del af Skaden, efter Indbo-Forsikringsloven saaledes indtil 3 pCt. af Værdien før Skaden af samtlige ham tilhørende, af Forsikringen omfattede Genstande og for Landbrugsløsøre-Forsikringens Vedkommende indtil 3 pCt., naar Talen er om privat Indbo, og indtil 1½ pCt., naar det drejer sig om Landbrugets Driftsmidler.

I den Tid, der er forløbet siden Lovenes Vedtagelse, er det fra forskelligt Hold henstillet, at de fastsatte Selvriskoprocenter nedsættes. De for Krigsforsikringen af privat Indbo og for Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre nedsatte Forvaltningsnævn har ikke ment, at der var Grundlag for at imødekomme de fremsatte Anmodninger om Nedsættelse af Selvriskoen, for saa vidt angaar privat Indbo. Kun for Land-